

Na haar studie communicatiewetenschap liep Amanda stage bij the Home. Maar na twee maanden werken met gehandicapte kinderen is haar stage ten einde. Tijd om flink te gaan backpacken.

De laatste kans

Ik heb de slaapbank uitgeklapt en probeer te slapen. Dit lukt niet, vanwege de angst om te worden ontvoerd en vanwege de keiharde rockmuziek die uit de speakers van de geluidsinstallatie blèrt. In de loop van de nacht komt een van de Maleisische vissersjongens naast me liggen. Hoewel hij heel erg op zijn eigen bedhelpt blijft, doe ik nu helemaal geen oog meer dicht. Ik verlaat het slaapgedeelte en ga naar het dek, en ik zie de zon opkomen midden op de Zuid-Chinese zee. Het is prachtig!

Mijn ontvoeringsten waren onterecht, rond half negen gaan we aan land. Ik kus het zand: ik heb het overleefd! En ik ga nooit meer zo dom doen, met vreemde mannen mee op een vissersboot. *What was I thinking?* Hans zie ik niet meer terug en ik neem afscheid van Claire. Ik moet een vliegtuig pakken: ik vertrek naar Malaysian Borneo!

Aangekomen in Borneo, dump ik mijn backpack in een hostel in de stad Kuching en trek erop uit om de stad te verkennen. Met andere woorden: ik ga naar de dichtstbijzijnde shoppingmall en koop een Dieselrokje. 's Avonds eet ik in mijn eentje in een restaurant en wanneer het donker wordt, keer ik terug naar mijn kamer waar ik mijn teennagels een lakje geef. Als vrouw alleen kun je beter niet op stap gaan. Maar ik wil uit! Ik verveel me. Omdat ik geen zin heb om weer een avond in mijn kamertje te blijven, ga ik de volgende dag op zoek naar vrienden. Ik struin alle pubs en restaurants af op zoek naar een leuke backpacker. Maar er zijn weinig backpackers in Kuching. Na anderhalf uur zoeken, vind ik er toch eentje. Een Australische jongen die na drie minuten vertelt hij dat hij al twee maanden geen seks heeft gehad terwijl hij mij veelbetekenend aankijkt. Geen goede vangst en ik zet mijn zoektocht voort. Ik wil het al bijna opgeven, tot ik Simon zie lopen. Ik heb hem ontmoet op de Perhentian Island, waar hij me zwoele blikken toewierp waar ik niet van gediend was. Maar bij gebrek aan beter, spreek ik af om dezelfde avond samen met hem te gaan eten.

's Avonds sta ik voor mijn hostel mezelf in te sprayen met anti-muggenspul, als ik een jongen uit het hostel zie lopen. Een leuke jongen. Een soort van Ben Affleck. Normaal heeft Ben Affleck geen effect op mijn hormoonhuishouding, maar de hele dag omringd worden door minuscule mannetjes maakt je wat minder kritisch. Ik begrijp dat ik snel moet reageren. In een impulsief moment spuit ik muggenspray in zijn nek. Hij draait zich om en ik zeg: *"I'm sorry, I thought it was my neck"*. Oké, niet mijn beste *pick up line ever*, maar ik ben ook al een tijdje uit de running. Ik raak met hem in gesprek en hij blijkt een Saaie Amerikaan te zijn. Er komt echt niets uit, hij zegt dingen als: *"You know, if I order food, I just ask ketchup, so I can eat it. And they bring me the ketchup! That's like so cool. So, I really like the food here, you know."* Nee, *I don't know*. Het interesseert me überhaupt niet wat hij zegt. Ik zie namelijk dat hij bijzonder goed gebouwd is. Ik nodig hem uit om samen met mij en Simon te gaan eten. Onderweg naar het restaurant waggel ik als een giechelende bakvis naast de Saaie Amerikaan, lachend om al zijn bijzonder slechte grapjes.

Simon is enigszins verbaasd als hij ons samen aan ziet aankomen. Naarmate de avond vordert, blijkt dat Simon en de Saaie Amerikaan geen goede combinatie zijn.

Ik probeer de hele tijd met de Saaie Amerikaan te flirten, Simon probeert met mij te flirten en de Saaie Amerikaan te negeren, ik probeer Simon te negeren, en de Saaie Amerikaan? Die begrijpt er helemaal niets meer van en vindt ons volgens mij een beetje eng. Na het eten gaat Simon terug naar zijn hostel. Mijn hart maakt een sprongetje want ik heb nu eindelijk de Saaie Amerikaan voor mijzelf. Maar de Saaie Amerikaan murmelt iets over "*Nice meeting you, going to internetcafé*" en beent snel weg. Maar zo snel geef ik me niet gewonnen. Ik besef dat ik nog een kans heb: de Saaie Amerikaan zit bij mij in het hostel. Mijn kamer bevindt zich bij de ingang van het hostel, dus als hij naar zijn kamer gaat, komt hij langs mijn kamer! Ik ga naar mijn kamer, kam mijn haren, doe lipgloss op en oefen mijn sexy blik voor mijn zakspiegeltje. En bij elk geluidje dat ik hoor, grijp ik snel mijn toilettas en loop mijn kamer uit richting de badkamer in de hoop mijn Saaie Amerikaan 'toevallig' tegen te komen. Na een paar keer heen en weer te hebben gelopen, ben ik mijn Saaie Amerikaan nog niet tegengekomen. Uiteindelijk val ik, uitgeput van het heen en weer wandelen van mijn kamer naar de badkamer, met mijn toilettasje onder mijn arm geklemd in slaap. Ik heb de saaie Amerikaan nooit meer gezien.